

Asiakirjan päivämäärä 02.09.2009

Hyväksytty. Kirkkojen maailmanneuvosto, päävaliokunta.

Julkilausuma koskien Israelin siirtokuntia miehitetyllä Palestiinalaisalueella

1. Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselma vuodelta 1947 (YK päätöslauselma 181) toteutui osittain, kun Israelin valtio perustettiin. Toinen osa päätöslauselmasta yhä odottaa toteuttamistaan: Palestiinalaisvaltion perustaminen. Israelin valtion jatkuva asutuspolitiikka niillä alueilla, jotka se miehitti vuonna 1967 on este kansainvälisen yhteyden antaman lupauksen täyttämiseksi ja elinkelpoisen Palestiinalaisvaltion perustamiselle. Israelin harjoittama asutuspolitiikka kohdistuu kansainvälisesti tunnustetun Israelin alueen (1949 asetun "vihreän linjan" rajojen) ulkopuolelle. Tämä uskomattoman häikäilemätön toiminta on kansainvälisesti lähes poikkeuksetta tuomittu koska se laiton, epäoikeudenmukaista sekä rauhan ja Israelin valtion omien etujen vastaista. Vaikka Israelin oma olemassaolon oikeus ja turvallisuustarpeet ovat saaneet kansainvälistä myötätuntoa ja sympatiaa, sen laajenemis- ja maanvaltauspoltiikka aiheuttaa laajaa tyytymättömyyttä ja vihamielisyyttä koska ne myös suoraan todistavat siitä mikä on miehitysvallan todellinen luonne ja tarkoitus.
2. Miehitetyllä Palestiinalaisalueella Itä-Jerusalem mukaanlukien on 200 siirtokuntaa, joissa asuu 450 000 ihmistä. Siirtokunnat tekevät käytännössä tyhjäksi kaikki rauhanpyrkimykset. Israelin pääliittolaisen vaatimaan siirtokuntien rakentamisen "jäädyttämiseen" Israel on vastannut tarkoituksellisella viivyttelyllä, tilapäisillä myönnytyksillä ja taktisten ehtojen asettamisella, jotka yhdessä ovat murentaneet rauhantahdon, murskanneet toivon ja tehneet vakavasti otettavat neuvottelut mahdottomiksi. Todellinen jäädytys voisi muuttaa tilanteen. Siirtokuntien rakentamisen tietoinen jatkaminen kertoo selvää kieltä siitä, että miehitykseen ja siirtokuntiin liittyviä ydinkysymyksiä ei lainkaan haluta käsitellä ja kohdata.
3. On rohkaisevaa, että Yhdysvaltojen hallitus monet muut maat ovat ilmaisseet päättäväisesti pyrkivänsä poistamaan esteet rauhan tieltä niin että Israelin ja Palestiinan konfliktin päättämisestä voidaan käynnistää konkreettiset ja tulokselliset neuvottelut. Tästä voi alkaa uusien rakentaminen Lähi-Idässä. Miehitettyjen alueiden ja Itä-Jerusalemien tapahtumat masentavasti todistavat jälleen kerran, että Israelilla ei ole aikomuksia tehdä myönnytyksiä vaan se päinvastoin rakentaa uusia esteitä rauhan tielle.
4. Sen sijaan että siirtokuntien rakentaminen keskeytettäisiin, työt laajojen kaupunkimaisten siirtokuntien ja monien pienempien kohteiden parissa jatkuvat. Israelin hallituksen suunnitelmissa on sijoittaa Itä-Jerusalemiin ja Länsirannalle noin 2500 asuntoa. Israelin politiikan seurauksena on palestiinalaisten karkoituksia miehitysalueella. Kesäkuussa 2009 purettiin taloja Itä-Jerusalemossa ja aiheutettiin siten mittamatonta kärsimystä

palestiinalaisille. Talojen purkumääräykset kohdistuvat satoihin perheisiin. Israelin kunnalliset ja sotilasviranomaiset panivat ne toimeen. Sadat kirkkojen omistamat kiinteistöt ovat vaaravyöhykkeessä; erityisesti niitä uhkaa juutalaisten asutustoiminta Itä-Jerusalemossa. Nämä ovat vain yksittäisiä esimerkkejä laajasta käynnissä olevasta murhenäytelmästä.

5. Laittomien siirtokuntien rakentaminen, niihin liittyvä muu infrastruktuuri mukaan lukien erityismuuri, palestiinalaisten maan takavarikoiminen Vihreän linjan sisällä nk. "turvavyöhykkeillä" sekä tunnelien ja israelilaisille varattujen ohitusteiden ja tarkastuspisteiden verkoston johdosta palestiinalaisilta on riistetty heidän oikeutensa ja mahdollisuutensa käyttää omaa maataan ja vesivarojaan. Ne rajoittavat liikkumisen vapautta ja riistävät perusoikeudet – usein on kysymys oikeudesta elämään. Näillä Israelin rakenteilla ja toimenpiteillä rajoitetaan myös palestiinalaisten mahdollisuutta saada koulutusta ja terveydenhoitoa. Ne tuhoavat Palestiinan talouden estämällä tavaroiden kuljettamisen ja tekemällä elinvoimaisen valtion rakentamisen mahdottomaksi. Kaikki tämä synnyttää epätoivoa, turhautumista ja vihaa palestiinalaisten keskuudessa. Se lisää jännitteitä alueella synnyttää vakavan turvallisuusuhan Israelille.
6. Laittomat siirtokunnat Jerusalemissa vaarantavat väistämättömät neuvottelut Jerusalemin asemasta osana kokonaisvaltaista rauhansopimusta. Jerusalemin siirtokunnat erottavat kaupungissa asuvat palestiinalaiset perheistään Länsirannalla. Alueet kuuluvat erottamattomasti yhteen taloudellisesti, kulttuurisesti ja uskonnollisesti. Israel harjoittaa kaupungissa politiikkaa, jonka mukaan se rajoittaa palestiinalaisten asumisoikeuksia, takavarikoi henkilökortteja, rajoittaa rakennuslupien antamista ja estää perheiden yhdistämiset. Tämän politiikan tarkoituksena on muuttaa pyhän kaupungin luonnetta vaikka sen pitäisi säilyä avoimena kaikille kahden kansan ja kolmen uskonnon jakamana.

Muistuttaen johdonmukaisista kannanotoista, joita Kirkkojen maailmanneuvoston yleiskokoukset, päävaliokunnat ja työvaliokunnat ovat tehneet asiaa koskien – mm. aluemiehitysten tuomitseminen (Heraklion 1967, Uppsala 1968), päävaliokunta:

7. Tähdentää, että neljännen Geneven sopimuksen allekirjoittajien on pantava toimeen julistus 5.12. 2001, joka toteaa siirtokuntien ja niiden laajentamiseen luonteen laittomana toimintana ja vaatii miehittäjävaltaa "täysin ja tosiasiallisesti" noudattamaan sopimusta (Geneve 2002).

8. Muistuttaa, että KMN arvion pitkään vallinneen käsityksen mukaan "yksipuoliset toimet ovat ratkaisevasti muuttaneet Jerusalemin todellisuutta maantieteen ja väestösuhteiden osalta (Harare 1998), että Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmat 181, 194, 303 ja niitä seuraavat päätökset määrittelevät Jerusalmille erityisaseman "*corpus seperatum* osana kansainvälistä erityishallintoa", ja että Geneven sopimus kieltää väestön kokoonpanon ja luonteen muuttamisen miehitysalueilla ml. Itä-Jerusalem.

9. On vakuuttunut, että on välttämätöntä järjestää kansainvälinen boikotti miehittyjen alueiden siirtokuntien tuotteita vastaan ja kehottaa jäsenkirkkoja ja uskovia liittymään väkivallattomaan vastarintaan palestiinalaisten kiinteistöjen tuhoamista ja karkotuksia vastaan (Geneve 2001).

10. On vakuuttunut, että kirkkojen ei pidä olla osallisia laittomien toimenpiteiden toteutukseen miehityillä alueella ml. palestiinalaisten kotien ja maanviljelysmaan tuhoaminen siirtokuntarakentamisen, erotusmuurin ja muun infrastruktuurin rakentamisen yhteydessä. Kirkkojen on mahdollista osallistua taloudellisiin toimiin, jotka edistävät tasa-arvoa, ovat avoimia ja väkivallattomia ja suunnattuja rauhanomaisen saavuttamiseen ja laittomuuksia vastaan. (Geneve 2005).

11. Pahoittelee, että yhden osapuolen yksipuolinen laajentuminen merkitsee toisen osapuolen elintilan kaventumista ulottamalla yhä laajemmin Israelin viranomaisten ja puolustusvoimien läsnäolon Palestiinalaisalueille ja siten nakertamalla rauhan ja elinkelpoisen Palestiinan rakentamisen edellytyksiä. (Geneve 2004).

12. Tähdentäen, että kristittyjen pyhien paikkojen Jerusalemissa täytyy säilyä niiden [paikallisten] kristillisten yhteisöjen hallinnassa ja saavutettavissa, joille ne ovat olemassaolon edellytys. Siirtokuntien rakentaminen vakavasti uhkaa näitä yhteisöjä (Nairobi 1975).

13. Panee merkille siirtokuntia koskevan tutkimuksen, dokumentoinnin ja julkisen keskustelun merkityksen kansalaisjärjestöjen, uskonnollisten yhteisöjen, Israelin yhteiskunnan ja hallituksen kannalta, mukaan lukien Israelin hallituksen Sassoan raportti vuodelta 2005.

14. Toistaa, että KMN kutsuu jäsenkirkkoja sitoutumaan, osallistumaan ja kaikin tavoin rohkaisemaan toimintaan, joka tähtää aktivismin kautta konfliktin väkivallattomaan ratkaisemiseen kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen avulla. Oikeudenmukaisen rauhan vallitessa kaksi kansakuntaa voi elää turvassa rinnakkain kansainvälisesti tunnustettujen rajojen puitteissa.

Genevessä 26. elokuuta 2009 päävaliokunta kehottaa jäsenkirkkoja ja niiden organisaatioita:

A. **Rukoilemaan** ja **tarjoamaan apua** ihmisille, jotka kärsivät Länsirannalle ja Itä-Jerusalemiin sijoitettujen 200 siirtokunnan, teiden ja muun infrastruktuurin, siirtokuntalaisten väkivallan, siirtokuntalaisia suosivien sotilas- ja poliisitoimien sekä palestiinalaisten taloudellisten ja ihmisoikeuksien loukkausten vuoksi.

B. **Kuulemaan** Jerusalemin kirkkojen vetoamuksen kun ne pyytävät kansainvälistä ekumeenista yhteisöä ryhtymään käytännön toimiin oikeudenmukaisen rauhan saamiseksi sekä palestiinalaisille että israelilaisille.

C. **Kehottamaan** sekä Israelin hallitusta että Palestiinalaishallintoa tarkastelemaan omia hallinnollisia toimiaan Pyhässä Maassa ja pyhillä paikoilla liittyen kolmen yksijumalaisen uskonnon oikeuksiin ottaen huomioon Pyhän Maan uskonnollisten yhteisöjen neuvoston (Council of the Religious Institutions of the Holy Land) rooli rauhanprosessissa erityisesti koskien Jerusalemin ja pyhien paikkojen asemaa.

D. **Kutsumaan** kansallisia hallituksia tekemään eron Israelin oikeutetun etujen valvonnan ja laittomien siirtokuntien rakentamisen välillä ja sovittamaan toimenpiteet tämän mukaisesti rauhan edistämiseksi.

E. **Seuraamaan ja kyseenalaistamaan** hallitusten toimenpiteitä silloin kun ne toisaalta tarjoavat Palestiinalle humanitaarista apua, toisaalta harjoittavat ulkopoliittikkaa, joka sallii Israelin jatkaa Länsirannan, Itä-Jerusalemin ja Gazan palestiinalaisia sortavaa politiikkaa, ylläpitää Gazan saartoa ja Palestiinan taloutta häiritseviä toimia.

Lisäksi KMN: päävaliokunta:

F. **Kehottaa** miehittäjävaltaa täysimittaisesti ja tehokkaasti noudattamaan Geneven sopimuksen velvoitteita mukaan lukien kielto muuttaa väestösuhteita ja väestön kokoonpanoa miehityksellä alueella

G. **Kehottaa** Israelin hallitusta viivyttämättä jäädyttämään pysyvästi siirtokuntien rakentamisen ja laajentamisen ensimmäisenä askeleena kaikkien siirtokuntien purkamiselle.

H. **Kutsuu** jäsenkirkkoja ja uskovaisia antamaan moraalista ja konkreettista tukea väkivallattoman vastarinnan organisoimiseksi maan takavarikoitten, kiinteistöjen tuhoamisen ja ihmisten karkoitusten vastustamiseksi päävaliokunnan vuoden 2001 suosituksen mukaisesti.

I. **Rohkaisee** ihmisiä, jotka konfliktin molemmin puolin kannattavat alueluovutuksia rauhan saavuttamiseksi.

J. **Kiittää** jäsenkirkkoja, järjestöjä ja rauhanverkostoja, jotka osallistuivat Palestiinan-Israelin siirtokuntiin keskittyneen KMN:n rauhanviikon toteutukseen 4.-10. kesäkuuta 2009.

K. **Kutsuu** jäsenkirkkoja, liittymään Ammanin julistukseen (2007) ja osallistumaan rauhanpyrkimykseen osana Palestiinan ja Israelin ekumeenisen foorumin toimintaa.

L. **Tähdentää** korkeiden sopimuskumppaneiden velvollisuutta noudattaa 4. Geneven sopimuksen ja 5.12. 2001 julistusta, joka vahvistaa siirtokuntien ja niiden laajentamisen laittomuuden.

M. **Tähdentää** tarvetta organisoida kansainvälisiä boikotteja, jotka kohdistuvat siirtokuntien tuotteisiin ja palveluihin. Jäsenkirkkojen on syytä ottaa selvää siirtokuntien tuotteista ja niiden tuonnista omaan maahansa ja vaikuttaa eettisen investoinnin kautta, ettei Israelin miehitystä ja siirtokuntia tukevia investointeja tueta.

N. **Pyytää** Yhdysvaltojen hallintoa varmistamaan että siirtokuntakysymys ratkaistaan osana kokonaisvaltaista rauhansopimusta, jolla vaiheittain ratkaistaan ongelmat ja saavutetaan lopullinen päämäärä.

Rukous

Jeesus Kristus, veljemme ja pelastajamme

sinä joka kuljit Pyhän Maan tietä ja elit sen kansan keskuudessa

kulje niiden kanssa, joiden tiet ovat laittomasti suljetut ja joiden perheet hajoitetaan miehityksessä maassa.

Jeesus Kristus, veljemme ja pelastajamme,

sinä joka vastustit vääryyttä ja näytit uuden vallankäytön mallin

liikuta meitä väkivallattomasti tukemaan kaikkia kärsiviä ja puhumaan heidän kärsimiään vääryyksiä vastaan.

Jeesus Kristus, veljemme ja pelastajamme,

sinä joka halusit eri tavoin uskovien ja eri kulttuureista tulevien kohtaavan

ylläpidä uskoa ja luottamusta oman esimerkkisi kautta kaikissa niissä jotka etsivät sovintoa, oikeutta ja rauhaa kahtia jaetun maan kansojen keskuudessa ja välillä.